

Sygn. akt II CSK 633/13

POSTANOWIENIE

Dnia 16 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa "T." Spółki Akcyjnej z siedzibą w P.
przeciwko E. Spółce Akcyjnej z siedzibą w P.
o nakazanie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 maja 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 5 marca 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę
1.800 (tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący oparł swój wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania na przesłankach określonych w art. 398⁹ § 1 pkt 1, 2 i 3 k.p.c.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalił się pogląd, zgodnie z którym zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest to zagadnienie nowe i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie sądowym, które wiąże się z określonym przepisem prawnym i którego wyjaśnienie ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, ale także dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z 31 stycznia 2013 r., II CSK 479/12, nie publ.).

Zagadnienie sformułowane przez skarżącego opierało się na założeniu, że roszczenia z art. 222 § 2 k.c. oraz roszczenie o ustanowienie służebności przesyłu z art. 305¹ k.c. mają charakter roszczeń wobec siebie konkurencyjnych a uznanie jednego z nich stanowi przeszkodę dla uznania drugiego. W niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości, że skarżący korzysta z gruntu w sposób odpowiadający treści służebności przesyłu oraz że nie została ustanowiona służebność przesyłu, dlatego zagadnienie wskazane przez skarżącego nie ma bezpośredniego związku z zaskarżonym rozstrzygnięciem.

Odnosząc się do potrzeby dokonania wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości oraz wywołujących rozbieżności w orzecznictwie, trzeba odnotować, że przywołane przez skarżącego orzeczenie Sądu Najwyższego zapadło na tle odmiennego stanu faktycznego. Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 8 września 2011 r., III CZP 43/11 (OSNC 2012, nr 2, poz. 18) dotyczyła roszczenia odszkodowawczego, które ze swej natury odnosi się do sytuacji, w której nie można już skorzystać z roszczenia wynikającego z art. 222 § 2 k.c. i ma na celu ustalenie

ekwiwalentu pieniężnego za nieodwracalne zmiany zachodzące w przedmiocie własności.

Nie została wreszcie wykazana przesłanka nieważności postępowania, mająca wynikać z braku możliwości obrony swoich praw, gdyż została ona oparta na argumentach polemicznych wobec oceny wniosków i środków dowodowych, dokonanej przez Sąd drugiej instancji.

Z tych względów Sąd Najwyższy uznał, że przesłanki przyjęcia skargi do rozpoznania nie zostały spełnione i orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

[aw]